

Nytt namn på CVA-NYTT

Numera syns namnet Katarina Bruzell titt och tätt under artiklar i CVA-NYTT. Det här numret är inget undantag i det avseendet.

Den här gången har Katarina bl a pratat med några av de beredskapsungdomar, som fått möjlighet att stanna kvar ytterligare några månader här vid CVA.

Hon hör själv till den gruppen, och fram till juli månad hjälper hon mig i arbetet med personaltidningen.

Har du material till tidningen eller synpunkter i största allmänhet kan du ringa, skriva eller titta in till oss i byggnad 20. Här får du hjälp, till och med dubbel hjälp att sätta dina idéer på pränt.

Anne och Katarina, 8109, tfn 1859

Ser du skabbräv – ring Yngve

Rävskabben har en längre tid härjat i länet, men det är först nu som angripna djur har visat sig i närheten av CVA-området. För en dryg vecka sedan avlivades en smittad räv i närheten av flygfältet.

Stöter du på rävkadaver i markerna så rör det inte! Ring istället till Yngve Gustafsson, tfn 1841 på arbetstid, eller till vakten och berätta var du gjort fyndet. Samma sak gäller om du träffar på räv, som du själv kan konstatera är angripen eller räv som i största allmänhet bär sig underligt åt.

Insändaren

Kränkande av MBL

Mina sedan flera år framförda kritiska synpunkter på marknadsavdelningen och dess chef är ju för flera av denna publikations läsare väl kända.

Nu har en "människa" ur detta "illustra sällskap" framträtt med ansikte och namn i CVA-NYTT nr 4, samt med åsikter som jag för min del uppfattar som djupt kränkande för de personalorganisationer och chefer, som vet vad MBL är och hur den fungerar.

Hur marknadsavdelningen haft mage att anställa en "människa" med denna "Pappa-vet-bäst"-mentalitet är för mig en gåta, men jag förmodar att Marknad inte har några större krav på sina medarbetare.

Vänligen

K-E Lundkvist, avd 4647

PS Illustra, lat. illustrer = lysande, berömd.

DS

Insändare forts sista sidan

Dags att söka praktik- och feriearbeten

Ansökningar ska vara personalsektionen tillhanda senast den 31 mars.

Blanketter för ansökan kan fås hos 8123, 8124 och 8126.

Sköt korten rätt

För att underlätta vårt arbete skulle vi än en gång vilja påminna om, att ditt stämpelkort ska vara korrekt ifyllt, ledigheter beviljade och signerade och att det ska ligga färdigt för avhämtning i lådan under stämpelklockan senast kl 10.00 den första dagen i varje månad.

Det är många som slarvar med detta. Ett hundratal stämpelkort kommer för sent varje månad.

Dessutom vill vi påminna de arbetsledare som har hand om R-tjänstemännens arbetskort och löneartskort, att de bör skickas till avlöningen så snart de är avslutade. Sista dagen för inlämnande är annars måndag kl 13.00 varje lönekörningsperiod.

Tack på förhand

Avlöningskontoret

I detta nummer bland annat:

TILLFÄLLIGA JOBB PÅ CVA
GER TIDSRIST ÅT
ARBETSLÖSA UNGDOMAR
..... sid 2

HUR BEHANDLAR VI
VÅRA LOKALVÄRDARE
..... sid 3

DAGS ATT SLUTA RÖKA?
BESTÄMMELSERNA MOT
RÖKNING SKÄRPS
..... sid 4

CVA-NYTT PRESENTERAR
ÖRJAN PÅ "EXPENS"
..... sid 5

Beredskapsungdomarna: —Jobbet på CVA ger oss en chans

Nyligen började här på CVA ett 40-tal nya beredskapsarbetare. Men vad hände de 46 ungdomar som kom till CVA den 30 september? Jo, många av dem, inte mindre än 37, finns fortfarande kvar på företaget. De flesta har fått tillfällig anställning, typ vikariat. Tre av dem presenteras här.

Text: Katarina Bruzell

Foto: Hans Hedin

—Det tar tid att bli en bra reklamtecknare, säger Susanne, som är tacksam över de erfarenheter hon får av tecknarjobbet på CVA.

Susanne Svensson jobbar som tecknare på avdelning 5742. Hon har alltid velat bli reklamtecknare. Efter 2-årig social linje på gymnasiet gick hon en ettårig specialkurs, Konst och Reklam, på Karolinska skolan i Örebro.

—Det är toppen här! Jag har lärt mig otroligt mycket. När jag först fick veta att jag skulle få ett beredskapsarbete på CVA trodde jag inte att jag skulle få sådana arbetsuppgifter som jag har idag.

—Det är en lång väg att gå för att bli riktigt bra inom mitt yrke. Jag tror inte att man nånsin blir fullärd, därför är jag glad över att få vara här och utvecklas mer för varje dag.

Aki Harju jobbar på provbocken avdelning 6963. Efter gymnasieskolan, 2-årig Fordonsteknisk linje, fick Aki jobb på Arboga Mekaniska verkstad. Men efter tio månader blev han permitterad.

—Det var tråkigt att gå och stämpla. Jag blev jätteglad när jag fick ett beredskapsarbete på CVA. Jag har lärt mig massor under min tid här och mina arbetsuppgifter är verkligen intressanta och roliga.

—Det enda negativa jag ser i framtiden är att jag snart ska göra militärtjänst, då måste jag sluta här. Men jag hoppas på att få komma tillbaka till CVA när jag muckar.

Aki har lärt sig massor av sitt jobb i provbocken. —Jag hoppas få chansen att komma tillbaka till CVA efter lumpen, säger han.

Var rädd om våra lokalvårdare

Bertil Johansson, SF-ordförande vid CVÖ, har i jämtarnas egen personaltidning påpekat vikten av att tänka på lokalvårdarnas arbete. Det har han gjort på ett sätt som våra lokalvårdare här i Arboga uppskattar.

Det är tyvärr så, att arbetsförhållandena för denna yrkesgrupp inte skiljer sig nämnvärt vare sig arbetsplatsen heter CVA eller CVÖ. Därför ska även ni få ta del av vad Bertil har att säga.

Vi har en yrkesgrupp inom företaget som ska sköta om renhållningen och därmed trivseln på arbetsplatsen. Det är med fasa man ser hur vi behandlar denna yrkesgrupp.

Vi lämnar efter oss alldeles för mycket på våra arbetsplatser som lokalvårdarna måste ta rätt på. T ex kakelbitar, muttrar, plåtbitar, pappkartonger, spilld olja, färgklickar och mycket annat skräp.

Transportgångar är ofta blockerade med diverse skrot som antingen måste flyttas av lokalvårdarna eller städas runt omkring.

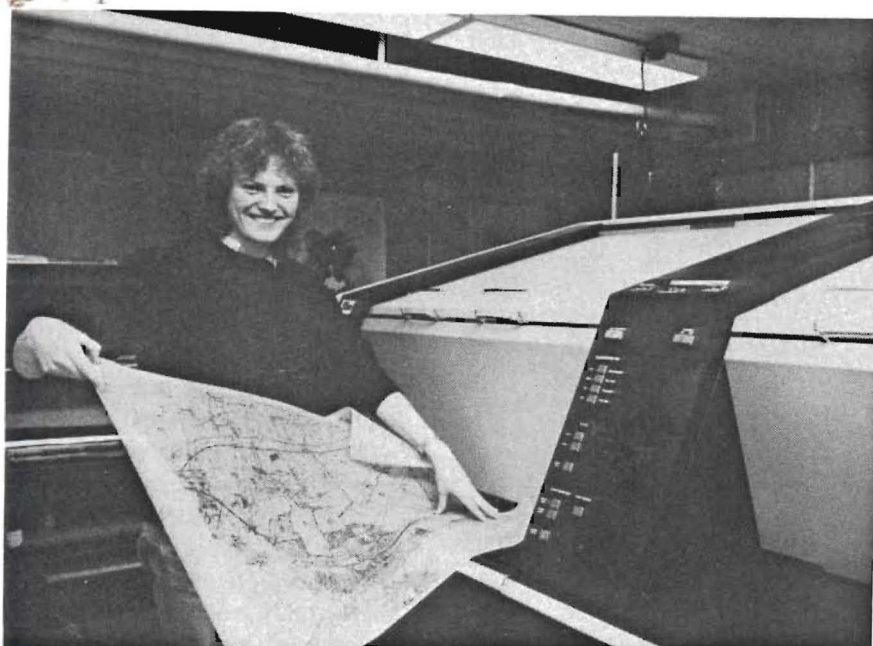
På kontorsdelen är det samma sak, oupplockade reservdelar som ligger på golv och i många fall även på skrivborden. Skulle DU vilja ta rätt på papperskorgar det är spottat snus i? Lokalvårdarna måste göra det.

Lämnar DU tvättstället svart av olja och smuts hemma där DU bor? Det förekommer tyvärr här, där det är lokalvårdarna som rengör efter oss. Bekvämt eller hur??

Jag vill erinra alla om att det finns beskrivning på vad lokalvårdarna ska göra, och det som jag räknat upp ingår inte i deras arbetsuppgifter.

Jag vill också tala om att lokalvårdarna har den lägsta lönen inom företaget.

Varför inte ge ett löfte att vi alla skärper oss och ger lokalvårdarna en chans att få det drägligare på sina arbetsplatser.

–Jag vill ha mycket att göra, då trivs jag bäst, säger Ingela, som samlar poäng för att så småningom studera ADB.

F d beredskapsarbetare är också Ingela Pettersson. Hon har gått 3-årig Naturvetenskaplig linje på gymnasiet. Innan Ingela kom hit vikarierade hon på Sjukhemmet i Arboga. Hon har dessutom varit i England ett år som "au pair".

Nu jobbar hon på dokumentationseenheten och sysslar mest med att förminska reservdelskataloger innan de trycks. Hon trivs bäst när det finns mycket att göra. Tryter jobben, tycker hon det är tråkigt.

–Jag tänkte att det var en bra chans att få beredskapsarbete på ett stort företag som CVA. Här har jag större chans att få vara kvar än på t ex kommunen.

Här tycker Ingela att förhål-

landet mellan chefer och anställda är mycket bra.

–Jag tror att man blir mer utnyttjad på privata företag. Här kan jag prata med cheferna på ett annat sätt. De finns så att säga på lägre nivå. Det är mycket positivt.

Ingela håller på att samla poäng till högskolan. Först hade hon tänkt bli lärare men hon tänkte om.

–Det verkar som om det blir fler och fler arbetslösa lärare, och eftersom jag är intresserad av ADB så funderar jag på att slå mig in på den banan i stället.

ÅRSMÖTE

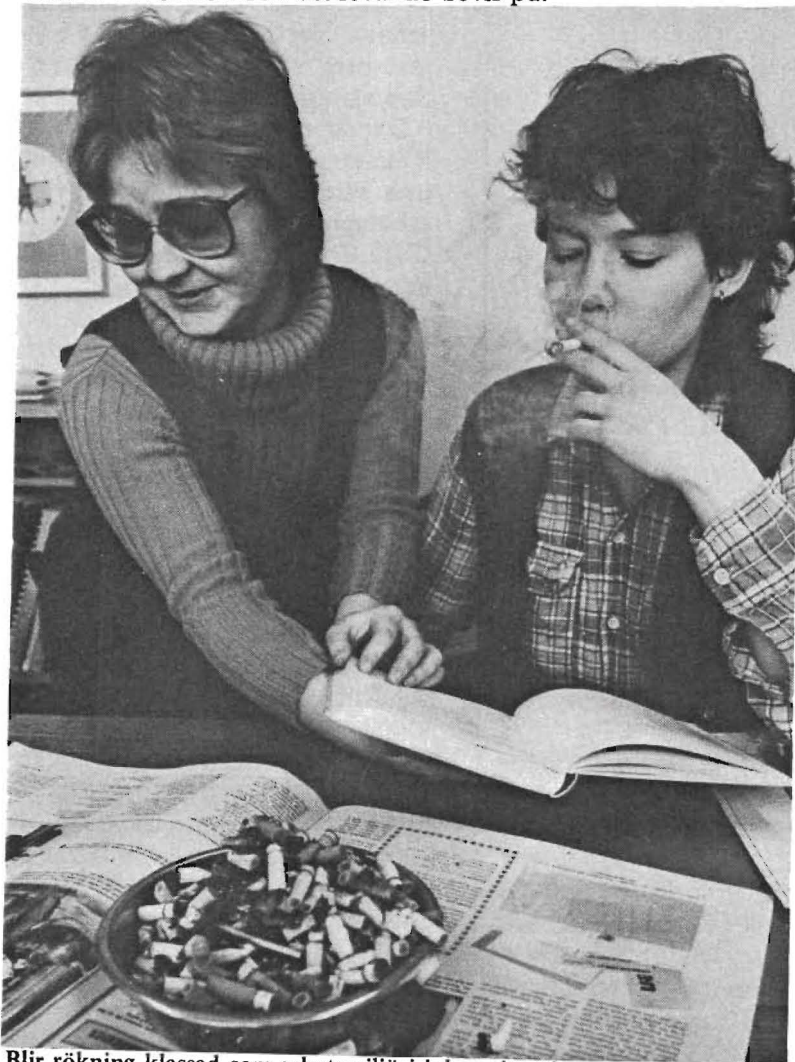
Tisdagen den 22 mars kl 18.00 har Färgtrollet årsmöte på Mässen. Det blir sedvanliga förhandlingar, utlottning av tavlor till mötesdeltagarna och dessutom visas en film om "ismer" eller konsten under 1900-talet.

Vi bjuder på kaffe.

Välkomna

Färgtrollets styrelse

Arbetsmarknadsstyrelsen och socialstyrelsen har gemensamt tagit fram en rekommendation att alla arbetsplatser ska göras rökfria. Förslaget har varit ute på remiss, och nu återstår bara den slutgiltiga utformningen. Men att det kommer att innebära förändringar i sättet att se på rökning i offentliga miljöer är helt klart. Här på CVA har många redan börjat intressera sig för vilka effekter det kan få på våra arbetsplatser. Frågan kommer också inom kort att tas upp i skyddskommittén. Alltså kan det vara dags för rökarna att börja tänka över sin situation och kanske sluta röka. Det går faktiskt. Det är Eivor Jonsson ett levande bevis på.

Blir rökning klassad som arbetsmiljörisk kan situationer som denna bli ett minne blott. Anne-Marie Elofsson till vänster och Katarina Löthgren demonstrerar på Hans Hedins bild hur kärt förhållandet mellan rökare och ickerökare kan vara.

I hu'vet på en exrökare

När jag rökte föreställde jag mig alltid, att rökare var annorlunda än ickerökare. De var mer toleranta, vänligare, roligare, mer kreativa kort sagt, de var den positiva delen av mänskligheten.

Ickerökarna var raka motsatsen, inskränkta, tråkiga, lättirriterade, petiga med sina klagomål på rökarna. Jag tog klagomålen oerhört personligt. Det var mig dom anklagade.

I stort sett var alla mina bästa vänner rökare. När någon av dem slutade, var det inte längre samma gemenskap oss emellan. Visst skämdes jag över mina 30 cigaretter per dag och upplevde att ickerökarna ansåg sig vara bättre

människor. Kravet på rökfria miljöer såg jag som en provokation.

Som många andra gjorde jag flera halvhjärtade försök att sluta. Jag inbillade mig att man kan vara feströkare, eftersom rökning och fest liksom alkohol och fest hörde ihop. Den oerhörda tanken att "detta är min sista cigarrett", den kunde jag inte tänka på allvar.

Plötsligt en dag vid lunchtid, närmare bestämt den 13 augusti 1981, slutade jag att röka. Den dagen hade vi demonstration av nikotintuggummi på hälsocentralen. Jag tog ett, och sedan dess har jag inte rökt. Givetvis var det inte så enkelt som det låter. Pro-

ceduren var både lång och svår, och det tog mig säkert ett helt år innan jag vågade tro att jag verkligen klarat av att sluta.

Först måste man avgifta sig, och det är jobbigt. Sedan måste man lära sig att inte röka i alla situationer där man varit van att röka tidigare. Och slutligen måste man lära sig att bygga upp en ny, ickerökande personlighet. En sådan saknar man, när man rökt hela sitt vuxna liv.

Att sluta röka är oerhört positivt. Du får verkligen uppleva all möjlig sympati från omgivningen. Du upptäcker plötsligt en ny stor gemenskap, exrökarna. Tillsammans med dem kan du tillbringa mycket tid med att diskutera det tillfredsställande faktum att du övervunnit er last.

Du gör en prestation, en av de större i ditt liv. Något som ingen annan kan göra för dig bara du själv. Du är herre över situationen inte slav under ett beroende, en narkomani, som är starkare än du själv.

Vad är det mer som är så positivt i att sluta röka? Jo allt! Du kommer att upptäcka helt nya sidor hos dig själv. Du är mycket starkare än du tror, lugnare, friskare - allt möjligt positivt. De som fortfarande röker kommer att se på dig med vemod i blicken. Precis som du själv en gång såg på andra som slutat röka.

Varför berättar jag det här för dig just nu? Jo, din rökning blir allt mindre din egen privatsak. Vi har att se fram emot råd och anvisningar som klassar din rökning som en arbetsmiljöfara. En fara inte bara för dig utan även för dina arbetskamrater.

Tror du att du kan stå ut med allt som det kommer att innebära för dig på din arbetsplats? Det psykologiska tryck du då kommer att utsättas för. Du tycker säkert att ickerökarna är jobbiga nu. Vad kommer du då inte att tycka sedan, när dom har ännu mer stöd?

Så, kära rökande människa. Fundera allvarligt på saken. Vi på hälsocentralen har skaffat oss avsevärd kunskap att hjälpa folk sluta röka. Många av oss har själva varit rökare. Kom till oss! Vi ska försöka hjälpa dig också, för vi vet att det går. Alldeles utmärkt dessutom.

Eivor Jonsson, tfn 1757

Örjan på expensförrådet:

—Jag trivs att jobba med papper och service

Jobb uppåt väggarna har Örjan på expensförrådet. Mer än 1 000 artiklar har han att hålla reda på i lagret, men det klarar han med hjälp av datatekniken.

Foto: Hans Hedin.

Behöver du fler kuvert, pennor, tejp eller någon annan kontorsmateriel? Då är Örjan Conradsson på Blankett och Expensförrådet den rätta personen att vända sig till. Örjan förser all personal på CVA med kontorsmateriel och blanketter. Dagligen skickar han ut materiel till olika avdelningar. Örjan har ca 1 000 artiklar i lager. Mycket att hålla reda på alltså.

Örjan är 21 år och började på CVA 1977, då som postbud. På expens har han varit sedan 1979.

Mycket terminaljobb

—Det skulle ta en hel dag att

räkna upp alla mina olika sysslor. Mest sitter jag vid skrivbordet och dataterminalen. Det är mycket plock med papper. Jag redovisar allt, t ex beställningar, via

en dataterminal och tar sedan emot godset när det kommer.

—Det var den första juni 1981 som vi började med datasystem här. Förut fanns ett kortsystem. Det blev naturligtvis mer överskådligt och lättare att kontrollera med datan. Nu fungerar systemet bra men det var lite trassligt i början. Rena fiaskot faktiskt.

Telefonen är sällan tyst hos Örjan. Folk ringer och ställer frågor om olika kontorsmateriel och undrar vad som finns att beställa.

—Jag får frågor om allt mellan himmel och jord. Ofta är det förfrågningar om en pryl som någon sett på andra företag, i kataloger eller på mässor av olika slag. Kort sagt allt som finns att hitta på marknaden.

Behörig signatur

Örjan vill gärna upplysa om att när något ska beställas ska en materielrekvisition ifyllas och ska sedan signeras av delegerad personal innan den skickas till Örjan.

Förra året debiterades materiel för ca 1,3 miljoner kronor. Det är en hög siffra om man tittar på artiklarnas styckpris, menar Örjan.

—Jag tror att det beställs mycket i onödan. CVA är ett såpass stort företag att det inte går att kontrollera detta när varje avdelning själv beställer vad de behöver. Ett steg på vägen är att varje beställning måste signeras.

—Alla mina arbetsuppgifter är lika roliga. Jag kommer i kontakt med mycket folk. Det är kul att ge folk service. Dessutom trivs jag bland papper.

Man kan alltså säga att Örjan hamnat på rätt plats.

Katarina Bruzell

Diskussion med kvalitet

Tack Jan för det svar du gav i förra numret av CVA-Nytt på min fråga!

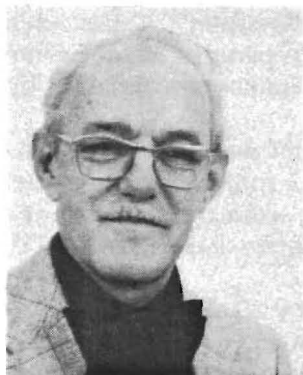
Att du i svaret hänvisar till att kvalitet är omnämnt i en tidigare artikel i U-Aktuellt nr 1/83 accepterar jag.

Eftersom både du, jag och många med oss vet att kvalitet och produktivitet går hand i hand, gäller det att föra en öppen och kreativ diskussion kring de här frågorna.

Med en positiv styrning kan vi få igång en sådan diskussion, där vi dessutom, med kvalitetsaspekterna i blickpunkten, hela tiden måste ifrågasätta och låta oss själva ifrågasättas.

Med fortsatt vänlig hälsning
Kjell Wilhelmsson

Nu heter Charlie Charlie

En del vet, en del har glömt, andra har aldrig haft en aning om att allas vår Charlie Eklund egentligen bär förnamnet Carl Olof.

Charlie har med åren blivit ett begrepp bland oss CVA-are. "Och det som tiden en gång svetsat samman, står ej mer i människans makt att skilja", eller vad det nu var någon sa någon gång vid något högtidligt tillfälle.

Det har även Charlie insett, och därför har han tagit steget fullt ut. Han har officiellt antagit det namn vi alla känner honom vid.

Nu heter Charlie Charlie inte bara i var mans mun utan även i kyrkboken, i passet, på körkortet, på personalkortet osv.

Bonje pimplade hem titeln till CVA

—Jag håller för ögonen och säger ett namn så blir det rättvist! Anders Ander förrättar sin egen variant av lottdragning bland de oplacerade damerna Inger Krogh-Svendsen CVA, Sif Fredriksson Samefa och Margareta Lundmark VÅ. För första gången i pimpelsammanhang ställde så många damer upp att det räckte till standardpoängfördelning i damklassen. Arrangerade CVA IF firade detta med att dela ut priser till samtliga damer. Foto: Runar Krogh-Svendsen.

I FFVs pimpelmästerskap lyckades arrangörsklubben CVA IF allra bäst. Det blev segrar både individuellt och i lag.

Till målet, som var Lungers

hamn, kom efter fyra timmars pimplande segraren i herrklassen Bonje Rosengren med hela 3 987 gram fisk. En stark prestation. Han kunde ha klarat hem lagsegern helt själv med det resultatet om så krävts.

Det behövdes nu inte för Bonje fick hjälp av två CVA-are till, Henry Gustafsson och Sylve Stengarn. De drog tillsammans upp 6 703 gram.

Mer om tävlingen står att läsa i nästa nummer av FFV-NYTT.

CVA-arnas placeringar

	Vikt i gram
1 Bonje Rosengren	3987
5 Henry Gustafsson	1362
6 Sylve Stengarn	1354
11 Håkan Jansson	1050
13 Stefan Lindström	946
28 Bo Dahlström	471
38 Gunnar Fredriksson	325
51 Harry Karlsson	210
54 Bo Sandberg	189

Ett varmt tack för all uppvaktning vid min pensionering.

Pelle Sjölin, f d 4254

Dagens ros vill jag ge till Thure Svensson flygplanavdelningen och Jan Hansson elsektionen för de informativa foldrar vi fått ut.

K-E Lundkvist, 4647

CVA-NYTT nr 5 1983

ISSN 0347 - 8866

Ansvarig utgivare: Tommy Johansson

Redaktör: Anne Allard 8109, tfn 81859

FFV 71
Underhål
4800CA 1983